

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA
ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ

ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

ΠΡΩΤΟ ΤΜΗΜΑ

ΑΠΟΦΑΣΗ

Προσφυγή αριθ. 52657/14

Σπυρίδων ΔΙΑΜΑΝΤΙΔΗΣ

κατά Ελλάδος

Το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (Πρώτο Τμήμα), αφού συνεδρίασε στις 20 Σεπτεμβρίου 2022 σε Επιτροπή αποτελούμενη από τους:

Krzysztof Wojtyczek, *Πρόεδρος*,

Erik Wennerström,

Ιωάννη Κτιστάκη, *Δικαστές*,

και την Liv Tigerstedt, *Βοηθό Γραμματέα του Τμήματος*,

Έχοντας υπόψη:

την προσφυγή υπ' αριθ. 52657/14 που κατέθεσε στο Δικαστήριο κατά της Ελληνικής Δημοκρατίας στις 13 Ιουλίου 2014 σύμφωνα με το άρθρο 34 της Σύμβασης για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών («η Σύμβαση») ο κ. Σπυρίδων Διαμαντίδης, έλληνας υπήκοος («ο προσφεύγων»), γεννημένος το 1948, κάτοικος Πειραιώς, ο οποίος εκπροσωπήθηκε ενώπιον του Δικαστηρίου από τον κ. Κ. Χρυσόγονο, δικηγόρο Θεσσαλονίκης,

την απόφαση να κοινοποιήσει το παράπονο βάσει του άρθρου 6 παρ. 2 της Σύμβασης στην Ελληνική Κυβέρνηση («η Κυβέρνηση»), η οποία εκπροσωπήθηκε από την αντιπρόσωπο του Πληρεξουσίου της, κα Σ. Τρεκλή, Πάρεδρο του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, και να κηρύξει την υπόλοιπη προσφυγή απαράδεκτη,

τις παρατηρήσεις των διαδίκων,

Αφού συσκέφθηκε, αποφασίζει τα εξής:

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ ΤΗΣ ΥΠΟΘΕΣΗΣ

1. Η υπόθεση αφορά προβαλλόμενη παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας του προσφεύγοντος σε σχέση με το βούλευμα υπ' αριθ. 5437/2013 του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών Αθηνών σε ποινική υπόθεση κατά τριών εφοριακών υπαλλήλων οι

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA
οποίοι διώκονταν για ψευδή βεβαίωση. Τίθεται θέμα παραβίασης του άρθρου 6 παρ. 2 της Σύμβασης.

2. Ο προσφεύγων είναι ιατρός. Στις 23 Δεκεμβρίου 1998 τρεις εφοριακοί υπάλληλοι, μετά τη διεξαγωγή φορολογικού ελέγχου, εξέδωσαν έκθεση ελέγχου φορολογίας εισοδήματος σύμφωνα με την οποία ο προσφεύγων φερόταν να ασκεί εμπορική δραστηριότητα διάθεσης προϊόντων ομοιοπαθητικής χωρίς να τηρεί τις σχετικές διατάξεις της φορολογικής νομοθεσίας. Με βάση την έκθεση αυτή, εκδόθηκαν φύλλα ελέγχου εισοδήματος και ΦΠΑ, καθώς και πράξεις επιβολής προστίμου. Μετά από προσφυγή που άσκησε ο προσφεύγων, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών έκανε δεκτές τις διαπιστώσεις του φορολογικού ελέγχου. Σε συνέχεια ασκήσεως εφέσεως από τον προσφεύγοντα, το Διοικητικό Εφετείο Αθηνών διέταξε τον Προϊστάμενο της αρμόδιας ΙΖ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών να προβεί σε διευκρινιστικές ενέργειες.

3. Στις 26 Ιανουαρίου 2011 ο προσφεύγων κατέθεσε μήνυση κατά των τριών εφοριακών υπαλλήλων για το αδίκημα της ψευδούς βεβαίωσης με σκοπό την παράνομη βλάβη του.

4. Στις 23 Μαρτίου 2011 ο Προϊστάμενος της ΙΖ' Δ.Ο.Υ. και ο προσφεύγων κατέληξαν σε εξώδικο συμβιβασμό της υπόθεσης, με ολική διαγραφή του προσδιορισθέντος από τον επίδικο έλεγχο και καταλογισθέντος σε βάρος του προσφεύγοντος φόρου και προστίμου.

5. Σε συνέχεια διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης, οι τρεις εφοριακοί υπάλληλοι διώχθηκαν ποινικά και το Νοέμβριο του 2012 διατάχθηκε κύρια ανάκριση. Η ποινική υπόθεση εισήχθη στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών με την από 16 Δεκεμβρίου 2013 έγγραφη πρόταση του αρμόδιου εισαγγελέα, ο οποίος, αναφερόμενος στο πόρισμα του φορολογικού ελέγχου, πρότεινε να μη γίνει κατηγορία κατά των κατηγορουμένων για την αποδιδόμενη σε εκείνους πράξη. Η εισαγγελική πρόταση εστιαζόταν στην εντολή για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης-ΕΔΕ και ελέγχου της περιουσιακής κατάστασης που είχε εκδώσει το Υπουργείο Οικονομικών το 2013 κατά του ως άνω Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ΙΖ' Αθηνών για την αδικαιολόγητη, κατά την άποψη του εισαγγελέα, απόφασή του περί ολικής διαγραφής του καταλογισθέντος στον προσφεύγοντα φόρου/προστίμου.

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA

6. Στη συνέχεια ο προσφεύγων ειδοποιήθηκε από το Συμβούλιο να λάβει γνώση της εισαγγελικής πρότασης, της οποίας έλαβε γνώση στις 17 Δεκεμβρίου 2013. Στις 19 Δεκεμβρίου 2013 υπέβαλε συμπληρωματικό υπόμνημα επικαλούμενος το τεκμήριο της αθωότητας και ισχυριζόμενος ότι οι παραδοχές της εισαγγελικής πρότασης ήταν αντίθετες με τον εξώδικο συμβιβασμό της υπόθεσης του προσφεύγοντος, ο οποίος είχε την ισχύ οριστικής αθώωσης.

7. Την ίδια ημέρα το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών εξέδωσε το βούλευμά του υπ' αριθ. 5437/2013, με το οποίο δέχθηκε ότι *«από το αποδεικτικό υλικό που συγκεντρώθηκε στο πλαίσιο της κύριας ανάκρισης, (...) προέκυψαν τα πραγματικά περιστατικά που αναφέρονται στην εισαγγελική πρόταση»* και ότι *«με βάση αυτά τα πραγματικά περιστατικά δεν προέκυψαν επαρκείς ενδείξεις για να στηριχθεί δημόσια στο ακροατήριο κατηγορία κατά των κατηγορουμένων»*.

8. Όσον αφορά το συμπληρωματικό υπόμνημα, το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών επισήμαινε στο βούλευμά του ότι ο προσφεύγων είχε λάβει γνώση της εισαγγελικής πρότασης στις 17 Δεκεμβρίου 2013 και ότι η υπόθεση παραδεκτώς εισαγόταν στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών πριν παρέλθει χρονικό διάστημα 10 ημερών από την ειδοποίηση του πολιτικώς ενάγοντος, όπως ορίζεται στο άρθρο 308 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διότι υπήρχε κίνδυνος παραγραφής. Επίσης, παρατηρούσε ότι ο προσφεύγων κατέθεσε το συμπληρωματικό του υπόμνημα μετά τη διάσκεψη του Συμβουλίου, με συνέπεια αυτό να μη ληφθεί υπόψη.

9. Στις 10 Ιανουαρίου 2014 ο προσφεύγων ζήτησε από τον Εισαγγελέα Εφετών Αθηνών να ασκήσει έφεση κατά του βουλεύματος υπ' αριθ. 5437/2013 επικαλούμενος, μεταξύ άλλων, το τεκμήριο της αθωότητας. Ο εισαγγελέας απέρριψε το αίτημά του στις 15 Ιανουαρίου 2014.

10. Ο προσφεύγων παραπονείται ενώπιον του Δικαστηρίου για παραβίαση του τεκμηρίου της αθωότητας.

Η ΕΚΤΙΜΗΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ

11. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι το βούλευμα υπ' αριθ. 5437/2013 έπρεπε κανονικά να αξιολογήσει την ενοχή των τριών εφοριακών υπαλλήλων για το αδίκημα της ψευδούς βεβαίωσης με σκοπό την παράνομη βλάβη του. Αντ' αυτού, κατά παράβαση του άρθρου 6 παρ. 2 της Σύμβασης, έκανε δεκτό ότι ο προσφεύγων ήταν ένοχος

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA

παράνομης διάθεσης φαρμακευτικών προϊόντων και φοροδιαφυγής, αδικήματα για τα οποία είχε ήδη κριθεί αθώως δυνάμει του εξώδικου συμβιβασμού της 23ης Μαρτίου 2011, ο οποίος είχε την ισχύ οριστικής δικαστικής απόφασης.

12. Η Κυβέρνηση καταθέτει ένσταση μη εξάντλησης των εσωτερικών ένδικων μέσων λόγω του ότι ο προσφεύγων δεν υπέβαλε εμπρόθεσμα το συμπληρωματικό υπόμνημα με το οποίο επικαλέστηκε το τεκμήριο της αθωότητας. Υποστηρίζει ότι η υπόθεση είχε επείγοντα χαρακτήρα, καθώς ως χρόνος τέλεσης των αδικημάτων φερόταν η 23η Δεκεμβρίου 1998 και τα αδικήματα αυτά υπόκεινται σε 15ετή παραγραφή. Ο προσφεύγων κατέθεσε τη μήνυσή του στις 26 Ιανουαρίου 2011, δηλ. 12 χρόνια μετά την έκδοση της έκθεσης φορολογικού ελέγχου. Η καθυστέρηση αυτή δεν μπορεί να αποδοθεί στις δικαστικές αρχές, οι οποίες είχαν στη διάθεσή τους λιγότερο από 3 χρόνια για να ολοκληρώσουν την εξέταση μιας υπόθεσης με αντικείμενο εξαιρετικά πολύπλοκο. Ο προσφεύγων έλαβε γνώση της εισαγγελικής πρότασης στις 17 Δεκεμβρίου 2013 και κατέθεσε συμπληρωματικό υπόμνημα στις 19 Δεκεμβρίου 2013, ημέρα της διάσκεψης του δικαστικού συμβουλίου, δηλ. σε χρονική στιγμή που δεν μπορούσε πλέον να ληφθεί υπόψη από το συμβούλιο.

13. Το άρθρο 308 παρ. 1-3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, όπως ίσχυε κατά τον κρίσιμο χρόνο, προέβλεπε ότι το τέλος της κύριας ανάκρισης κηρύσσεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών με βούλευμα μετά την υποβολή της εισαγγελικής πρότασης. Σε περίπτωση που οι διάδικοι επιθυμούν να γνωρίσουν το περιεχόμενο της πρότασης, ο εισαγγελέας ειδοποιεί τον ενδιαφερόμενο διάδικο να λάβει γνώση της πρότασής του μέσα σε 24 ώρες. Για το σκοπό αυτό κατατίθεται στο γραμματέα της εισαγγελίας αντίγραφο της πρότασης. Πριν παρέλθει χρονικό διάστημα 10 ημερών από την ειδοποίηση, η δικογραφία δεν εισάγεται στο συμβούλιο, αλλά παραμένει στη γραμματεία της εισαγγελίας, εκτός αν υπάρχει κίνδυνος παραγραφής.

14. Η Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι αυτή η σύντομη προθεσμία των 24 ωρών εντός της οποίας ο προσφεύγων μπορούσε να καταθέσει τα τυχόν παρατηρήσεις του επί της εισαγγελικής πρότασης δεν επηρεάζει το κύρος της διαδικασίας, ενόψει του κινδύνου παραγραφής των αδικημάτων. Σύμφωνα με τη νομολογία που προσκόμισε η Κυβέρνηση, σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος ζήτησε να λάβει γνώση της προτάσεως του εισαγγελέα πριν υποβληθεί στο συμβούλιο και δεν ειδοποιήθηκε να

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA

λάβει γνώση, η ποινική διαδικασία κηρύσσεται απολύτως άκυρη λόγω στέρησης των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Σε περίπτωση όμως κατά την οποία ο κατηγορούμενος ειδοποιηθεί έλαβε γνώση της εισαγγελικής πρότασης και είχε την ευκαιρία να καταθέσει τις τυχόν παρατηρήσεις του εντός 24 ωρών, η υπόθεση μπορεί να εισαχθεί στο δικαστικό συμβούλιο και πριν από την εξάντληση του δεκαήμερου από την ειδοποίηση. Η πρακτική αυτή αποβλέπει στη διαφύλαξη της αρχής της ασφάλειας δικαίου, και επιπλέον δεν παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, δεδομένου ότι προβλέπεται μόνο όταν τίθεται θέμα παραγραφής των διωκόμενων πράξεων. Η νομολογία αυτή ήταν απόλυτα γνωστή και προσβάσιμη στον προσφεύγοντα, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από περισσότερους του ενός συνηγόρους στις ενώπιον των εθνικών δικαστηρίων δίκες.

15. Ο προσφεύγων διαφωνεί, ισχυριζόμενος ότι δεν κατέθεσε με καθυστέρηση τη μήνυσή του, καθώς την υπέβαλε 2,5 μήνες μετά την ψευδή βεβαίωση των εφοριακών υπαλλήλων στην έκθεση ελέγχου τους της 4ης Νοεμβρίου 2020 και εντός της 15ετούς περιόδου παραγραφής του αδικήματος.

16. Υποστηρίζει ότι έλαβε γνώση της εισαγγελικής πρότασης το απόγευμα της 17ης Δεκεμβρίου 2013, συνέταξε το υπόμνημα εντός 24 ωρών και το κατέθεσε στις 19 Δεκεμβρίου περί τις 10:30 π.μ. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, στις 19 Δεκεμβρίου, στις 12:40 μ.μ., ο γραμματέας ενημέρωσε το δικηγόρο του ότι είχε ολοκληρωθεί η διάσκεψη του δικαστικού συμβουλίου και ότι οι γραπτές εξηγήσεις του δεν είχαν ληφθεί υπόψη. Το γεγονός ότι το βούλευμα υπ' αριθ. 5437/2013 αναφέρει ότι «*το συμπληρωματικό υπόμνημα του προσφεύγοντος κατατέθηκε μετά τη διάσκεψη του συμβουλίου, με συνέπεια αυτό να μη ληφθεί υπόψη*» αποδεικνύει ότι το συμβούλιο παρατήρησε κατά τη διάρκεια της διάσκεψης ότι το υπόμνημα είχε κατατεθεί, και επομένως μπορούσε να το λάβει υπόψη.

17. Σύμφωνα με τον προσφεύγοντα, η όποια καθυστέρηση οφειλόταν στις εθνικές αρχές, καθώς ο εισαγγελέας είχε αδρανήσει επί οκτώ μήνες, από τις 2 Απριλίου έως τις 19 Δεκεμβρίου 2013. Επιπλέον, η υπόθεση ήταν απλή και όχι ιδιαίτερα πολύπλοκη.

18. Οι γενικές αρχές που διέπουν τον κανόνα της εξάντλησης των εθνικών ένδικων μέσων συνοψίζονται στην απόφαση *Selmouni κατά Γαλλίας* ([GC], αριθ. 25803/94, παρ. 74, ECHR 1999-V). Η διάταξη του άρθρου 35 της Σύμβασης επιβάλλει, καταρχήν, να

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA

προτείνονται ενώπιον των αρμόδιων δικαστικών οργάνων, τουλάχιστον κατ' ουσίαν και σύμφωνα με τους τύπους και εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών του εσωτερικού δικαίου, οι ισχυρισμοί που πρόκειται να υποβληθούν στην συνέχεια ενώπιον των οργάνων του Στρασβούργου (βλ. *Vučković κ.λπ. κατά Σερβίας* (προδικαστική ένσταση) [GC], αριθ. 17153/11 και άλλες 29, 25 Μαρτίου 2014, παρ. 72).

19. Οι τύποι αυτοί ή η εφαρμογή τους δεν θα πρέπει να εμποδίζουν τους διαδίκους να κάνουν χρήση των διαθέσιμων ένδικων μέσων (βλ. *Miragall Escolano κ.λπ. κατά Ισπανίας*, αριθ. 38366/97 και άλλες 9, παρ. 36, ECHR 2000-I). Οι κανόνες που διέπουν τις διαδικαστικές ενέργειες και τις προθεσμίες που πρέπει να τηρούνται κατά την άσκηση ενός ένδικου μέσου αποβλέπουν να εξασφαλίσουν την ορθή απονομή της δικαιοσύνης και ειδικότερα να διαφυλάξουν την ασφάλεια δικαίου. Οι διάδικοι θα πρέπει να αναμένουν ότι οι κανόνες αυτοί θα εφαρμοστούν (βλ., *mutatis mutandis*, την προαναφερθείσα απόφαση *Miragall Escolano κ.λπ. κατά Ισπανίας*, παρ. 33).

20. Το Δικαστήριο παρατηρεί ότι το άρθρο 308 παρ. 1-3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπει ρητά τη δυνατότητα εισαγωγής της υπόθεσης στο συμβούλιο πλημμελειοδικών πριν από τη λήξη της δεκαήμερης προθεσμίας εφόσον υπάρχει κίνδυνος παραγραφής των αδικημάτων. Στην κρινόμενη υπόθεση, ο προσφεύγων ζητούσε την ποινική δίωξη και καταδίκη των εφοριακών υπαλλήλων για ψευδή βεβαίωση στην έκθεση φορολογικού ελέγχου τους με ημερομηνία 23 Δεκεμβρίου 1998. Είναι γεγονός ότι η μήνυσή του περιλάμβανε επίσης ισχυρισμούς για άλλες ψευδείς βεβαιώσεις σε μεταγενέστερη έκθεση φορολογικού ελέγχου τους με ημερομηνία 4 Νοεμβρίου 2010. Όμως, το Δικαστήριο δεν αντιλαμβάνεται πώς αυτοί οι μεταγενέστεροι ισχυρισμοί μπορούν να αλλάξουν το γεγονός ότι το αρχικό αδίκημα για το οποίο μηνύθηκαν οι εφοριακοί υπάλληλοι είχε διαπραχθεί το 1998 και θα παραγραφόταν, σύμφωνα με τη ισχύουσα κατά τον κρίσιμο χρόνο νομοθεσία, μετά από 15 χρόνια, δηλ. στις 23 Δεκεμβρίου 2013. Συνεπώς, το Δικαστήριο μπορεί να δεχθεί ότι οι δικαστικές αρχές είχαν βάσιμο λόγο να επισπεύσουν την εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστικό συμβούλιο, όπως προβλεπόταν από την εθνική νομοθεσία.

21. Ο προσφεύγων κατέθεσε τη μήνυσή του τον Ιανουάριο του 2011. Τα υπόλοιπα τρία περίπου χρόνια μέχρι τη συμπλήρωση 15ετούς παραγραφής οι εθνικές αρχές δεν παρέμειναν αδρανείς. Μετά την κατάθεση της μήνυσης του προσφεύγοντος, διεξήγαγαν

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA

προκαταρκτική εξέταση και κύρια ανάκριση και συγκέντρωσαν το αποδεικτικό υλικό (βλ. παραπάνω παρ. 5). Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να τους προσαφθεί ότι δεν εξέτασαν την υπόθεση με ταχύτητα και, ως αποτέλεσμα, προκάλεσαν κίνδυνο παραγραφής του αδικήματος (βλ., εξ αντιδιαστολής, *Γούσης κατά Ελλάδος*, αριθ. 8863/03, 29 Μαρτίου 2007, παρ. 35).

22. Το Δικαστήριο δεν έχει λόγο να αμφισβητήσει ότι ο επίμαχος κανόνας αποβλέπει κατ' αρχήν να προστατεύσει τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου και ταυτόχρονα να διαφυλάξει την ασφάλεια δικαίου. Ο προσφεύγων εκπροσωπήθηκε από δικηγόρο σε ολόκληρη τη διαδικασία και θα έπρεπε να αναμένει ότι θα εφαρμόζονταν οι διαδικαστικοί κανόνες για την εισαγωγή της υπόθεσης στο συμβούλιο πλημμελειοδικών. Επιπλέον, ακόμα και αν γίνει δεκτή η εκδοχή των γεγονότων που προβάλλει ο προσφεύγων, σύμφωνα με την οποία κατέθεσε το υπόμνημά του στις 19 Δεκεμβρίου 2013 περί τις 10:30 π.μ., ο προσφεύγων δεν το κατέθεσε εμπρόθεσμα, αφού η υποβολή των σχολίων επί της εισαγγελικής πρότασης έπρεπε να έχει γίνει μέχρι τις 18 Δεκεμβρίου 2013 προκειμένου να ληφθούν υπόψη στο βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών.

23. Ως εκ τούτου, το Δικαστήριο θεωρεί, ενόψει όλων των στοιχείων που τέθηκαν στη διάθεσή του, ότι ο προσφεύγων δεν εξάντλησε τα διαθέσιμα εθνικά ένδικα μέσα, όπως προβλέπει το άρθρο 35 παρ. 1 της Σύμβασης, καθώς δεν τήρησε τους ισχύοντες κανόνες και διαδικασίες του εθνικού δικαίου. Συνεπώς, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί σύμφωνα με το άρθρο 35 παρ. 4.

Για τους ανωτέρω λόγους, το Δικαστήριο ομόφωνα:

Κηρύσσει την προσφυγή απαράδεκτη.

Έγινε στα Αγγλικά και κοινοποιήθηκε γραπτώς στις 13 Οκτωβρίου 2022.

(υπογραφή)

Liv Tigerstedt

Βοηθός Γραμματέας του Τμήματος

(υπογραφή)

Krzysztof Wojtyczek

Πρόεδρος

Σύνολο σελίδων εγγράφου που μεταφράστηκε: 6

Σύνολο σελίδων μετάφρασης: 7

Μοναδικός Σειριακός Αριθμός: Yw0GG1R7YSgXt4-8 bqSnA

Επίσημη μετάφραση ως προς την πιστή και ακριβή απόδοση του περιεχομένου χωρίς μεταβολές εκ του πρωτοτύπου από την αγγλική γλώσσα στην ελληνική γλώσσα

Αθήνα, 18 Νοεμβρίου 2022

Μπελεκούκας Βασίλειος, Πιστοποιημένος Μεταφραστής Υπουργείου Εξωτερικών

A.M. 088